

Reykjavík, 6. október 2022

Efni: Athugasemdir Samtaka fyrirtækja í sjávarútvegi við fjárlagafrumvarp fyrir árið 2023

Samantekt:

Samtök fyrirtækja í sjávarútvegi (SFS) leggjast gegn boðuðum áformum um gjaldhækkun vegna fiskeldis í sjó með vísan til þess að þau séu bæði ótímabær og óhófleg. Samtökin lýsa sig þó tilbúin til samtals og samráðs um breytta tilhögun gjaldtöku.

Að mati samtakanna er einnig nauðsynlegt að gera bragarbót á hafrannsóknnum. Mikilvægt er að stjórnvöld skilgreini með víðtækari hætti hvaða hafrannsóknir eru nauðsynlegar til að hámarka verðmætasköpun sjávarauðlindarinnar og að Hafrannsóknastofnun sé tryggð fullnægjandi fjármögnun til verksins. Einnig þarf stuðningur við fjárfestingu í nýsköpun og innleiðingu nýrrar tækni í framleiðslu að vera markviss svo hægt sé að ná markmiðum um minnkun á losun gróðurhúsalofttegunda. Að lokum er mikilvægt að efla grænar fjárfestingar og styðja við nýsköpunarverkefni með fjármagni og skattalegu hagræði, t.a.m. niðurfellingu eða lækkun á opinberum gjöldum.

* * *

Vísað er til fyrirliggjandi frumvarps til fjárlaga fyrir árið 2023. Með umsögn þessari vilja samtökin koma á framfæri nokkrum athugasemdum og ábendingum við frumvarpið:

I. Yfirlit yfir lagabreytingar kafli 12 - um töku gjalds vegna fiskeldis í sjó

Í 12. kafla fjárlagafrumvarpsins, *Yfirlit yfir lagabreytingar*, er boðuð eftirfarandi breyting á lögum nr. 89/2019 um töku gjalds vegna fiskeldis í sjó og fiskeldissjóð:

„Lögð verður til hækkun á gjaldhlutfalli úr 3,5% í 5% og að viðmiðunartímabili verði breytt í almanaksár. Miðað verði áfram við að 1/3 af gjaldinu fari sem framlag til Fiskeldissjóðs sem er í samræmi við það sem kemur fram í greinargerð með gildandi lögum.“

SFS mótmæla fyrirhugaðri gjaldhækkun á þeim grunni að hún sé bæði ótímabær og óhófleg. Því til stuðnings ber fyrst að horfa til þess að yfirstandandi er heildstæð úttekt á ýmsum sviðum fiskeldis sem liður í fyrirhugaðri stefnumótun matvælaráðuneytisins í málaflokknum:

- Í fyrsta lagi hefur matvælaráðherra falið Ríkisendurskoðun að ráðast í heildstæða úttekt á stjórnsýslu atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytis og undirstofnana þess á sviði fiskeldis. Er ætlunin að úttektin nái yfir alla stjórnsýslu málaflokksins, allt frá

undirbúningi löggjafar og setningu afleiddra reglna til eftirlits með starfsemi fyrirtækja í greininni.

- Í öðru lagi hefur matvælaráðherra falið ráðgjafarfyrirtækinu Boston Consulting Group að annast skýrslugerð um stöðu fiskeldis á Íslandi. Í skýrslunni verða greindir framtíðarmöguleikar og áskoranir greinarinnar og er ætlunin að sú vinna muni nýtast við stefnumótun matvælaráðherra. Tekið verður mið af umhverfismálum, verðmætasköpun og regluverki. Til samræmis við stjórnarsáttmála verður áhersla lögð á að kortleggja tækifæri til sjálfbærs vaxtar greinarinnar með vísindalega þekkingu að leiðarljósi. Höfð verður hliðsjón af samanburðargreiningu við þau lönd sem helst stunda lagareldi.
- Í þriðja lagi hefur matvælaráðherra skipað starfshóp til að skoða smitvarnir og sjúkdóma í fiskeldi. Hópnun hefur m.a. verið falið að yfirfara lög og reglugerðir um laxeldi og framkvæmd á þeim og vinna að tillögum um breytingar ef þörf þykir.

Afurð lýstrar vinnu og fyrirhugaðrar stefnumótunar um fiskeldi er óljós á þessu stigi. Ljóst er þó að ekki er loku fyrir það skotið að ráðist verði í viðamiklar breytingar á lagaumhverfi fiskeldis með ófyrirsjálegum afleiðingum fyrir rekstrarumhverfi fiskeldisfyrirtækja. Að mati samtakanna er verulega óábyrgt og ótímabært að boða áform um **verulega gjaldhækkun** á sama tíma og atvinnugreinin stendur frammi fyrir heildstæðri úttekt og stefnumótunarvinnu.

Til þess er einnig að líta að hækkun gjaldhlutfalls úr 3,5% í 5% jafngildir **tæplega 43%** hækkun á skatti sem er nú þegar með þeim hæstu á fiskeldi á heimsvísu. Samkvæmt samantekt KPMG á skattheimtu fiskeldis í 16 stærstu fiskeldislöndum heims er Ísland eitt af aðeins þremur ríkjum sem leggja sérstakan auðlindaskatt á fiskeldi, ásamt Noregi og Færeyjum.¹ Þess má geta að Norðmenn voru búnir að stunda arðbært fiskeldi í um 40 ár áður en umræða um auðlindaskatt hófst þar í landi. Að sama skapi hófst laxeldi í Færeyjum laust fyrir árið 1980 en skattheimtu í núverandi mynd var ekki komið á fyrr en fyrir 9 árum. Færeyskum og norskum eldisfyrirtækjum var því veitt áratugalangt svigrúm til fjárfestinga, uppbyggingar og markaðssetningar áður en ráðist var í sértæka skattheimtu. Hefur sú ákvörðun verið þjóðunum til heilla og skilað sér í yfirburðastöðu þeirra í laxeldi á heimsvísu og stórauknum gjaldeyristekjum.

Eins og samtökin hafa löngum lagt áherslu á er óhófleg skattheimta á fiskeldi í uppbyggingarfasa til þess fallin að skekkja samkeppnishæfni íslensks fiskeldis á alþjóðlegum vettvangi. Uppbygging fiskeldis hér á landi er enda bæði kostnaðarsöm og tímafrek. Þannig getur langur tími liðið frá því sótt er um rekstrarleyfi og þar til tekjur geta myndast í starfseminni, sem geta þá staðið undir greiðslu gjaldsins. Einnig verður að hafa í huga að eftir að framleiðsla hefst geta margvíslegar ástæður ráðið því að hún er undir leyfðu hámarki. Minnt er á að þegar gildandi lög nr. 89/2019 um töku gjalds vegna fiskeldis voru sett árið 2019 var af þessum sökum ákveðið að veita 7 ára aðlögun í átt að fullri gjaldtöku. Að öllu óbreyttu munu því sjókvíaeldisfyrirtæki greiða á næsta ári 4/7 af því hlutfalli reiknistofnsins sem þeim mun frá árinu 2026 vera gert að greiða að fullu. Ekki er æskilegt að leggja til frekari gjaldhækkunar á atvinnugrein sem er í mótun og uppbyggingu, bæði lagalega og rekstrarlega, á meðan enn er ekki komið að fullri gjaldtöku samkvæmt gildandi lögum.

¹ KPMG Law, *Taxation of Aquaculture 2021*, júní 2021

Í þessu samhengi má nefna dæmi um íslenskt fiskeldisfyrirtæki sem hóf starfsemi sína í laxeldi með útsetningu seiða fyrir á þessu ári og fyrirhugar fyrstu slátrun á árunum 2023 og 2024. Fyrirtækið mun að öllu óbreyttu greiða 4/7 og 5/7 af hlutfalli reiknistofns fyrir fyrstu slátrun eldislaxa, samhliða því að standa undir mikilli fjárfestingarþörf á frumstigi uppbyggingar. Aukin skattheimta á þessu stigi mun fyrirsjáanlega hægja verulega á uppbyggingu og frekari verðmætasköpun.

Það vekur jafnframt athygli að ef efsta þrep gjaldhlutfallsins er hækkað í 5% verður hlutfallið það sama og í Færeyjum. Í því samhengi er vert að rifja upp umfjöllun um samanburð á forsendum til gjaldtöku hér á landi og í Færeyjum úr athugasemdum við frumvarp til gildandi laga nr. 89/2019 um töku gjalds vegna fiskeldis í sjó og fiskeldissjóð:

„Sex ár eru síðan gjaldtaka var tekin upp á framleiðslu á laxi í sjókvíum í Færeyjum. Með frumvarpi þessu er lagt til að efnislega samskonar ákvæði um reiknistofn gjaldtöku vegna laxeldis í sjókvíum verði tekið upp hér á landi. Þó þykir rétt að hafa heldur lægra gjaldhlutfall heldur en í Færeyjum [innsk. 3,5% í stað 5%]. Þar hefur þýðingu að tekjuskattur er lægri í Færeyjum en hér á landi auk þess sem íslensk eldisfyrirtæki greiða þegar gjald í Umhverfissjóð sjókvíaeldis. Þá má nefna að hafnargjöld eru hér á landi lögð á samkvæmt verðmætisreikningi, sem þekkist ekki í Færeyjum. Þá hefur færeyskum eldisfyrirtækjum gengið óvenjulega vel í rekstri á undanförunum misserum, m.a. vegna aðgangs að Rússlandsmarkaði.“

„Það er lýðum ljóst að íslenskt fiskeldi sem atvinnugrein er komið skemmra á veg heldur en fiskeldi í Færeyjum og aðstæður kunna að vera um sumt aðrar. Því er ótvírætt að ekki verður borin saman rekstrarafkoma íslenskra og færeyskra fiskeldisfyrirtækja svo sem nú standa sakir. Það er ástæðan fyrir því að lagt er til að sjö ára aðlögun verði að fullu gjaldi svo sem mælt er fyrir um í ákvæði 1. til bráðabirgða við frumvarpið. Jafnframt er ljóst að komi til þess að uppbygging fiskeldis verði ekki slík, sem að er stefnt ákveðnum skrefum af fiskeldisfyrirtækjunum, þá getur það kallað á endurskoðun gjaldtöku samkvæmt frumvarpi þessu.“

„Aukin gjaldtaka eða skattheimta getur dregið úr samkeppnishæfni útflutningsfyrirtækja á mörkuðum. Að auki getur hún dregið úr viija til fjárfestinga og uppbyggingar, sem getur komið niður á fjárfestingum sem annars yrði ráðist í og gætu reynst fjárhagslega ábatasamar fyrir þjóðfélagið eða smærri samfélög. Hafa verður í huga að laxeldisfyrirtæki greiða auk þess þegar skatta með venjulegum hætti sem hlutafélög. Því verður að gæta þess að gjaldtaka sé hófleg, en ólíkt t.d. tekjuskatti þá leggst gjald samkvæmt frumvarpi þessu á fyrirtæki án tillits til þess hvort rekstur þeirra skilar hagnaði. Fyrirhuguð gjaldtaka leggst á fyrirtæki sem starfa á landsbyggðinni. Ef gjaldið kæmi ekki til er auk þess mögulegt að viðkomandi fjármunir yrðu notaðir til fjárfestinga eða aukins rekstrar í nærumhverfi.“

Við þetta má bæta að í Færeyjum eru aðstæður til laxeldis einkar ákjósanlegar og er framleiðslukostnaður á eldisafurðum þar einn sá lægsti í heiminum. Þessu til viðbótar selst eldislax frá Færeyjum á talsvert hærra verði en frá öðrum löndum og fiskeldi í Færeyjum hefur

af þeim sökum m.a. skilað verulegum hagnaði á undanförunum árum og er greinin nánast skuldlaus. Búa Færeyingar þar með nú þegar yfir augljósu samkeppnisforskoti.

Ekki verður heldur ráðið af boðuðum áformum annað en að áfram eigi að styðjast við meðaltal alþjóðlegs markaðsverðs á laxi (Fish Pool Index) við útreikning skattsins. Rétt er að halda því til haga að verðvísitala *Fish Pool* byggir á norskum viðmiðum, þ.e. upplýsingum frá Nasdaq Salmon Index verðvísitölu fyrir lax (85%), *European Buyers Index* (10%) og norskum tollskýrslum (5%). Stærsti liðurinn, *Nasdaq Salmon Index*, verður til með framlögum verðgagna frá ellefu norskum fyrirtækjum sem standa að baki um 55–60% af útflutning af laxi með landflutningum til Evrópu frá Noregi. Framleiðendur í Færeyjum fá, líkt og áður segir, töluvert hærra verð fyrir sinn eldislax en Norðmenn. Skatturinn í Færeyjum, þaðan sem íslenska fiskeldisgjaldið sækir fyrirmynd sína, reiknast því af lægra verði en raunverulegu söluvirði færeyskra afurða. Þessu er öfugt farið hér á landi þar sem íslenskir framleiðendur fá alla jafna lægra verð fyrir sína vöru en bæði Norðmenn og Færeyingar. Þannig reiknast skatturinn hér á landi af hærra verði en íslenskir framleiðendur fá í sinn hlut, þrátt fyrir síðri rekstrarskilyrði og gjaldaumhverfi.

* * *

Auknar álögur á fiskeldi munu mögulega auka tekjur ríkissjóðs til skamms tíma, en til lengri tíma mun hægja á vexti fyrirtækjanna og draga úr þeim tekjum sem samfélagið fær frá starfsemi. Stjórnvöld verða að horfa til samkeppnisstöðu íslenskra fiskeldisfyrirtækja og hafa að leiðarljósi að ekki sé verið að leggja þyngri byrðar á þau en samkeppnisfyrirtæki í öðrum löndum. Nú þegar eru launatengd gjöld og framleiðslukostnaður fiskeldisfyrirtækja hærri hér á landi en í helstu samkeppnislöndum. Skert alþjóðleg samkeppnisstaða atvinnugreinarinnar dregur úr fjárfestingu og þar með verðmætasköpun, hægir á hjólum efnahagslífsins og þar með fjölgun starfa og veikir skattstofna til lengri tíma, bæði fyrir sveitarfélögin og ríkið.

SFS telja að fyrirhuguð áform stjórnvalda beri þess því miður vitni að ekki hafi verið hugað nægilega vel að áhrifum aukinnar gjalddöku. Hér er hið minnsta ástæða til að staldra við og huga betur að forsendum og áhrifum aukinnar gjalddöku samhliða markmiði um uppbyggingu nýrrar atvinnugreinar. Ekki þarf að fjölyrða um mikilvægi aukinna útflutningaverðmæta, þannig að tryggja megi hagvöxt til framtíðar. Ábyrgð á því að skapa slík verðmæti hvílir sameiginlega á herðum stjórnvalda og atvinnulífs.

Að lokum verður ekki hjá því komist að benda á að ekkert samráð var haft við SFS við undirbúning boðaðrar skattahækkunar. Þá er samtökunum heldur ekki kunnugt um að fyrir liggi sérstök greining á áhrifum hækkunarinnar á uppbyggingu atvinnugreinarinnar. Til þess að sátt geti ríkt um gjalddöku af fiskeldi er mikilvægt að samráð sé haft við hagaðila í viðkomandi atvinnugrein áður en áform af þessu tagi eru kynnt opinberlega.

II. Viðauki kafli 13.2 - Rannsóknir, þróun og nýsköpun í sjávarútvegi

Í júní á þessu ári birti Hafrannsóknastofnun ráðgjöf fyrir yfirstandandi fiskveiðiár, sem stendur frá 1. september 2022 til 1. september 2023. Stjórnvöld styðjast við þessa úttekt þegar ákvörðun er tekin um útgefið aflamark. Ráðgjöf Hafrannsóknastofnunar er að dregið verði úr

veiðum á þorski um 6% úr tæpum 223 þúsund tonnum í tæp 209 þúsund tonn. Meira kemur til, því frá fiskveiðiárinu 2019/20 er samdrátturinn í þorski 23%, en þá var ráðlögð heildarveiði rúm 272 þúsund tonn. Enn fremur hefur orðið verulegur niðurskurður í ráðlagðri veiði á karfa. Þá liggur aukinheldur fyrir, samkvæmt nýbirtri veiðiráðgjöf Hafrannsóknastofnunar, að loðnuafli verði ekki meiri en ríflega 281.000 tonn á komandi vetri. Þar er um að ræða verulega minni afla en væntingar stóðu til, enda lá þegar fyrir þriðja hæsta unglöðnumæling frá 1980. Liðinn vetur veiddust alls 688.500 tonn af loðnu. Niðurskurðurinn er því verulegur. Allar þessar áskoranir eru þungur baggi fyrir mörg fyrirtæki og ekki síður fyrir þjóðarhag, enda um að ræða verðmætustu nytjastofna í íslenskri lögsögu

Áskoranir á næstu árum í sjávarútvegi tengjast breytingum í umhverfi, svo sem breytingum á loftslagi, vistkerfi sjávar og útbreiðslu fiskstofna. Þá eru öflugar rannsóknir og aukin vöktun á vistkerfi sjávar nauðsynlegar til að fylgjast með þeim breytingum sem eiga sér stað á íslenskum hafsvæðum. Svo þetta sé möguleiki þurfa stjórnvöld að gera bragarbót. Þess sér því miður ekki stað í frumvarpi til fjárlaga, þar sem hlutdeild málaflokksins í aðhaldskröfu málefnasviðsins nemur 76,4 milljónum króna.

Hafrannsóknastofnun hefur á undanförunum árum verið gert að hlíta 2% hagræðingarkröfu líkt og margar aðrar ríkisstofnanir. Á sama tíma eru gerðar auknar kröfur til stofnunarinnar í formi ráðgjafar nytjastofna og vöktunar umhverfis. Jafnframt er þrýstingur á stofnunina að flytja störf út á land sem erfitt er að manna, eykur kostnað í formi leigu og ferða og dregur úr skilvirkni. Það er rétt að taka undir það almenna sjónarmið að gæta skuli aðhalds í útgjöldum úr sameiginlegum sjóðum. En í tilfalli Hafrannsóknastofnunar skal á það bent, að vandaðar rannsóknir eru forsenda þess að auðlindin í hafinu verði nýtt á ábyrgan og sjálfbæran hátt. Þá má bæta því við að fiskveiðistjórnunarkerfið hvílir á vísindalegri nálgun við nýtingu. Útgjöld til hafrannsókna geta því skilað margföldum ávinningi - og um það eru mörg dæmi.

Hafrannsóknastofnun hefur fyrst og fremst brugðist við hagræðingarkröfu með samdrætti í úthaldi rannsóknaskipa og mönnum leiðangra. Fyrir nokkrum árum var vöktun á rækjustofnum norðanlands og á hörpudiski í Breiðafirði hætt, úthafsækja er nú einungis mæld annað hvert ár og óvissa er um áframhaldandi vöktun á humarstofninum. Jafnframt hefur verið dregið úr fjölda rannsóknafólks um borð í leiðöngrum. Þetta á sérstaklega við um stofnmælinga-leiðangra botnfiska (röllum) sem hefur leitt til þess að færri gögnum er nú safnað um okkar mikilvægustu nytjastofna, þ.m.t. þorsk.

Í fjárlagafrumvarpinu er tekið fram að fjárheimildir til loðnurannsókna falli niður. Slíkt er með öllu óásættanlegt, þar sem eitt besta dæmið um áhrif óvissu á ráðgjöf eru í aflareglu loðnu. Ljóst er að ef verðmæti eiga ekki hreinlega að glatast þarf í það minnsta að viðhalda áþekku átaki í loðnumælingum og helst að bæta í.

Eina viðbótarfjármagn til Hafrannsóknastofnunar er til hvalatalninga, sem vissulega er góðra gjalda vert. Það hlýtur þó að teljast undarleg forgangsröðun í ljósi þess að alþjóðlegar hvalatalningar eru ekki fyrirhugaðar á næsta ári.

Á síðasta ári fékk Hafrannsóknastofnun um 100 milljónir króna til að hefja aftur rannsóknir á þorski en markmið þeirra var að rannsaka tengsl við Grænland, afdrif nýliðunnar og erfðir. Ekki er að sjá merki um að þessar rannsóknir verði fjármagnaðar á næsta ári. Í ljósi minnkandi

aflaheimilda í þorski, umhverfisbreytinga og endurtekinna krafna Grænlinga um viðurkenningu á sameiginlegum þorskstofni milli Íslands og Grænlands telja samtökin mikilvægt að veitt verði fé til þessara rannsókna.

Íslensk stjórnvöld vilja vera leiðandi í málefnum hafsins á alþjóðavettvangi, m.a. í verndun búsvæða utan lögsögu. Lítið hefur gerst í slíkum málum innan lögsögunnar og hafa rannsóknir á búsvæðum á hafsbotni verið í skötulíki undanfarin ár og engar áætlanir um að bæta þar úr. Til þess að ná skynsamlegri lendingu í verndun viðkvæmra búsvæða er nauðsynlegt að fyrir liggi vandaðar rannsóknir til að byggja ákvarðanir á. Því er brýnt að forgangsraðað sé í þágu slíkra rannsókna.

Samkvæmt ofanrituðu er það mat samtakanna að það sé sérstaklega mikilvægt að efla og bæta verulega vöktun og rannsóknir á lífríki sjávar og að Hafrannsóknastofnun fái til þess fullnægjandi fjármagn. Til áréttingar verður að hafa í huga að samdráttur í vöktun þýðir meiri óvissu. Meiri óvissa þýðir almennt lægri veiðiráðgjöf. Og lægri veiðiráðgjöf leiðir til minni útflutningstekna. Sú vegferð sem stjórnvöld hafa farið á umliðnum árum – og boða enn – er því allra tap.

Ljóst er því að niðurskurður á vöktun nytjastofna er skaðlegur. Vinda þarf ofan af þeirri þróun og rannsóknum á þorski þarf að halda áfram. Tryggja þarf fjármagn til loðnurannsókna og kortlagningu viðkvæmra búsvæða í hafi. Auk þess að vera forsenda sjálfbærrar nýtingar á fiskistofnum mynda hafrannsóknir nauðsynlegan grunn að upplýsingum og kynningu á sjávarútvegi á erlendum mörkuðum, sem tryggir samkeppnishæfni atvinnugreinarinnar.

Viðauki kafli 17 - umhverfismál

Samkvæmt fjárlagafrumvarpinu munu framlög til umhverfismála hækka um 2,2 ma.kr. frá fjárlögum fyrra árs, eða sem nemur 8,6%. Hækkunin samanstendur af mörgum aðgerðum, meðal annars aukast fjárheimildir um 500 m.kr. sem sem ætlaðar eru til bindingar og samdráttar í losun gróðurhúsalofttegunda og annarra loftslagsaðgerða. Auk þess er fjárheimild aukin til að bæta ástand áfangastaða innan náttúruverndarsvæða og þjónustu á þeim. Þessi framlög hvetja hinsvegar ekki til samdráttar í losun gróðurhúsalofttegunda í sjávarútvegi.

Samkvæmt fyrirbyggjandi frumvarpi er því einungis 500 m.kr aukning til verkefna sem stuðla að samdrætti og bindingu í losun gróðurhúsalofttegunda. Tækifæri til að ná markmiðum stjórnvalda í loftslagsmálum snúast að miklu leyti um fjárfestingar í orkuskiptum og nýsköpun. Í mörgum tilvikum eru slíkar fjárfestingar áhættusamar og dýrar, án þess að hægt sé að treysta því að þær séu arðbærar. Stjórnvöld hafa ýmis ráð til að flýta og auðvelda fyrirtækjum að ráðast í nauðsynlega umhverfisvæna fjárfestingu, m.a. með því að taka sérstakt fjárhagslegt tillit til umhverfisvænna fjárfestinga og fyrirtækja. Þótt slíkar aðgerðir hafi í för með sér einhvern kostnað í upphafi, er ávinningurinn til langframa miklu meiri.

III. Yfirlit yfir lagabreytingar kafli 12 - kolefnisgjald

Í 12. kafla fjárlagafrumvarpsins, *Yfirlit yfir lagabreytingar*, er jafnframt boðuð breyting er varðar fjárhæðir kolefnisgjalds. Þannig er áætlað að gjaldið hækki um 7,7% til samræmis við forsendur fjárlagafrumvarps fyrir árið 2023. Kolefnisgjald er nú 11,75 krónur en mun hækka um 7,7%. Kolefnisgjald var fyrst lagt á í janúar 2010 og var þá 2,9 krónur á lítra af gas- og

dísilólú. Kolefnisgjaldið hefur því rúmlega fjórfaldast frá árinu 2010. Sjávarútvegurinn greiðir um 2.000 milljónir í kolefnisgjald. Það skýtur skökku við að lagt skuli á atvinnugrein, sem hefur tekið stórstigum framförum í því að draga úr umhverfisáhrifum, verulega aukin gjöld í formi grænna skatta.

Markmið gjaldsins er að hvetja til orkusparnaðar, notkunar á vistvænni ökutækjum, minni losunar á gróðurhúsalofttegundum og aukinnar notkunar á innlendum orkugjöfum. Kolefnisgjaldið hefur hins vegar þveröfug áhrif á sjávarútveg, eins og staðan er núna. Að mati samtakanna er rétt að staldra við og skoða hvaða áhrif og hvata kolefnisgjaldið hefur á íslensk sjávarútvegsfyrirtæki. Gjaldið dregur úr samkeppnishæfni fyrirtækja á alþjóðlegum markaði og rýrir afkomu. Svigrúm þeirra til fjárfestinga verður þar af leiðandi minna, erfiðara verður að skipta eldri skipum út fyrir nýrri, sparneytnari og afkastameiri eða skipta yfir í vistvænni búnað líkt og kælikerfi án HFC miðla. Þannig getur gjaldið gert fyrirtækjunum erfiðara fyrir að draga úr losun koltvísýrings. Að mati samtakana er kolefnisgjaldið ekkert annað en tekjuöflun fyrir ríkissjóð og vandséð er að skatturinn sé sérstaklega í þágu umhverfismála.

* * *

Er framangreindum athugasemdum SFS hér með komið á framfæri við fjárlaganefnd Alþingis.

SFS áskilja sér rétt til að koma á framfæri frekari athugasemdum á síðari stigum.

Virðingarfyllt,

f.h. SFS

Heiðrún Lind Marteinsdóttir, framkvæmdastjóri

